

og altsaa laa udenfor Driften, men det lægges jo netop Mar for Mar til. Der er mange Udgifter, der vist ikke burde lægges til Anlægssummen, men Udgifterne paa § 27 lægges netop til, og det er taget med i Forrentningen. Det forrentes altsaa med $2\frac{1}{8}$ pCt., selv om det maasse ikke kan siges at være nogen rigtig Forrentningsmaade.

Saa var der endelig den ærede Landstingsmand for 7de Kredts (Madsen-Rygdal), som atter i Dag var i Færd med mig og mine Meninger. Han sagde, at han havde paavist Midler til at komme over det hele. Det er mærkeligt, at det er undgaet min Opmærksomhed, thi det maa det være, og jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem havde gentaget disse Midler i Dag, det kunde vel ikke have været mere vidtløftigt end, at det kunde have taget et Par Minuter at faa disse Midler angivne, men nu skal jeg beslitte mig paa at finde dem i Tidenden. Han sagde fremdeles, at det var den staalfatte Vilje, det gælder om; den mangler jeg, men jeg kunde lære den af den forrige Konseilspræsident (Estrup). Den staalfatte Vilje har altsaa den ærede Landstingsmand selv, men det forekommer mig dog ikke, at den ærede Landstingsmand kan paaberaabe sig, at han har været stillet paa saadanne ekstraordinært haarde Prøver, at han har haft Beslighed til at vise den staalfatte Vilje. Der skal mere til at vise den end at holde Taler paa Folkemøder, hvor der ovenikøbet vindes Bifald. Det er ikke nogen stor Kunst. — Dernæst kom det ærede Medlem paany til at tale om Rentenedsættelsen. Jeg troede dog virkelig, at vi vare naaede saa vidt nu — men der er jo Mænd, der intet kunne lære og intet nemme — at vi have lært at se, at vi ikke kunne gennemføre særlige Love paa Finansloven, naar ikke alle Partier ere enige derom, og saa ser jeg dog virkelig ikke, at der var nogen Grund for Folketinget til at tage den Indvægelse af stille Forslag op og faa dem ud igen. Ja, det er noget, vi have prøvet før, men at vi nu ere blevne kloge af Skade, priser jeg som en Dyd. — Det ærede Medlem sagde fremdeles i Gaar, at provisoriske Love bleve ikke umuliggjorte den 1ste April; havde det været Tilfældet, havde Sagen været en anden. Ja, men den ærede Landstingsmand paastaar jo, at provisoriske Finanslove ere forbudte i Grundloven. Hvor kan der saa gives en Grundlov, der endnu bedre kan forbyde det? Det kan jeg maasse faa at vide af den ærede Landstingsmand, maasse han kan oplyse mig derom ved en anden Beslighed. Han paastod, at Grundlovens Ord ere aldeles tydelige og klare, og han

kan maasse have Ret deri, men saa er der altsaa en Lov, der dæmmer mod Provisoriet. Endelig sagde den ærede Landstingsmand, at han holdt af at tale aabent, klart og ærligt, men det kan det ærede Medlem være vis paa, at det sætte vi andre ogsaa Pris paa, ogsaa vi holde af at tale aabent, klart og ærligt, saa godt vi kunne, men det kan godt være, at vi savne Evnen i saa Henseende, og at det ærede Medlem i den Henseende har det i større Maalestof, det skal jeg ikke benægte. Han sagde fremdeles, at der er gjort alt for at forplumre Stillingen blandt Vælgerne. Men jeg synes ikke, at det ærede Medlem sparer sig blandt Vælgerne, og hans Meningsfæller heller ikke, saa de maa vel bidrage til at klare Stillingen. Jeg tør vel endogsaa sige, at for hver 2 Møder, de holde, holde vi fra vor Side 1, og maasse der kan være endnu længere Afstand mellem Tallene. Jeg vil overhovedet dog gøre den Bemærkning over for den ærede Landstingsmand, at man har jo ikke Ret til at sige, at man selv har alle de gode Egenstaber, og at ens Medborgere fattes dem. Den ærede Landstingsmand skulde være lidt mere forsigtig dermed. Ja, hertil skal jeg indskrænke mig, da Tiden er saa langt fremrykket.

Formanden: Den 3dje Landstingsmand for 7de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Rygdal: Jeg finder Anledning til over for det ærede Medlem for 10de Kredts (Vojßen) at udtale, at jeg har ikke med et eneste Ord omtalt, enten jeg vilde sige: „Stemmer ikke“, eller jeg vilde sige: „Stemmer imod“ ved Finanslovens 3dje Behandling. Jeg har kun sagt, at jeg under ingen Omstændigheder vilde stemme for Finansloven, og at jeg i øvrigt forbeholdt mig min Stilling, naar Finansloven forelaa til endelig Vedtagelse, saa det ærede Medlem kunde have sparet sig den Kamp mod Bejrmøller. — Til det ærede Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) skal jeg blot sige, at naar det ærede Medlem har haft saa travlt baade i Gaar og i Dag med, hvad jeg vil sige ude blandt Vælgerne, og hvad jeg ikke vil sige — det ærede Medlem for 10de Kredts var inde paa det samme — vedkommer det ikke denne Forhandling her i Salen. I øvrigt modtager jeg ingen som helst Beslledning af de Herrer i saa Henseende. Jeg bestemmer selv, hvad jeg vil sige til Vælgerne, men det kan jeg sige de Herrer, at de kunne være sikre paa, at jeg ikke paa nogen Maade skal indlade mig paa at rose